

ΠΑΝΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ

ΝΗΣΙ ΔΙΧΩΣ ΦΥΛΛΑ

ΕΘΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝ

ΛΩΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΕ Δ.Ι.Κ.Ε.Τ.Β.Ε.)
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΝΗΣΙ ΔΙΧΩΣ ΦΥΛΛΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΤ

Ἄλλα βιβλία τοῦ Πάνου Κυπαρίσση

7 ΠΟΙΗΤΕΣ (συμμετοχή)
Ποιήματα, Καστανιώτης 1975

Ο ΚΑΠΝΟΠΟΛΕΜΟΣ
Ποιήματα 1977

ΤΟ ΣΟΦΟ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ
Ποιήματα, Συμείον 1980

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΗ
Ποιήματα, Σπηλιώτης 1986

Η ΑΛΛΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
Ποιήματα, Ρόπτρον 1990

ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΒΑΚΧΕΣ
Εισαγωγή-μετάφραση, Λωτός 1991

ΒΕΑΚΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ
Μελέτη, Ρόπτρον 1991

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΣΕ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΚΟΝΙΤΣΑ

Στούς γονείς
καί στον αδερφό μου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΗΣ

ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἀπαλύνεται γαλήνη.

Ἄνακρέοντος ΩΔΑΙ, λζ'. Εἰς τὸ εἶος.

Εὐδοκία Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Κόνιτ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

Ο ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Ἔρχεται ἄνω μου τό δάσος
καθώς ἡ σκούνα ἀπό τό νερό
βγαίνει στόν οὐρανό
μοῦ ξεκλειδώνει τά βλέφαρα

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΟΛΗΣ

Μια σταγόνα φῶς
ανοίγει ὀλοένα μέσα στή νύχτα

Κι αὐτό δέν εἶναι ἀπειλή

ΜΙΚΡΗ ΕΛΕΓΕΙΑ

Φέγγουν τα μάτια σου
ώστόσο τό λιωμένο κερι πικνώνει στά τσίνορα

ΠΥΡΟΓΡΑΦΑ

Θ' σπλωθώ κάποτε χωράφι

νά κυλιστείς στά σπαρτά

Νά πάρουν τὰ ρούχα σου φωτιά

ΑΝΤΟΧΗ ΤΩΝ ΥΑΙΚΩΝ

Σκοτεινό κορμί καθώς ἐκκλησία
Ψιθυρίζει ὁ ἄνεμος στά ὑπέρθυρα
ὀνόματα ξεχασμένα
ὥσπου ὑποχωροῦν τὰ θεμέλια

ΤΑ ΧΕΛΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Κάθε τόσο κατεβαίνει ἓνας ἄγγελος μαῦρος
στά περασμένα καί σέ φέρνει

Φλόγα τῆς ζωῆς καί φλόγα τοῦ θανάτου

ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ

Τίς νύχτες κατεβαίνουν ως τά παράθυρα
λυγίζουν στά γόνατα

Τό πρωί σκαρφαλώνουν πράσινες πλαγιές
Στέλνουν νά μέ ξυπνήσουν

ΝΥΧΤΟΓΡΑΦΙΑ

Κομισμένα τρένα
φῶτα μακρινά

Ένας ἴσκιος ανάβει τ' ἀστέρια μέ τό καλάμι

Έρχεται τό σπίτι ξανά

Η ΠΤΗΣΗ

Τά σπίτια γερνοῦν
Βγάζουν λειχήνες στοὺς τοίχους
δυσφοροῦν στοὺς θορύβους, ραγίζουν

Κάποτε σηκώνονται καί φεύγουν

ΛΙΤΑΝΕΙΑ

Σκυρμένες ραχοῦλες στους δρόμους
τυλιγμένες στά μαῦρα

Τίς σκάβει ἢ βροχή, τίς κατεδαφίζει

ΑΠΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ

Φεύγουν οι φίλοι απλά
Διό σταγόνες διορθωτικό 'πάνω στους στίχους
και ξεπηδοῦν ποτάμια τῆς λήθης λευκά

ΜΙΚΡΗ ΔΟΚΙΜΗ 'ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Απουσίες

Λάμπεις στή νύχτα

βουβά μαύρα νερά

Ό φόβος σέ μεγάλο έκθέτη

ΗΛΙΑΚΕΣ ΚΗΛΙΔΕΣ

Ἄπό τό πῶς δένεις τίς πληγές σου
βεβαιώνομαι πῶς μεγαλώνεις

ΜΙΚΡΗ ΔΟΚΙΜΗ 'ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Απουσίες

Λάμπεις στή νύχτα

βουβά μαύρα νερά

Ό φόβος σέ μεγάλο έκθέτη

ΗΛΙΑΚΕΣ ΚΗΛΙΔΕΣ

Άπό τό πώς δένεις τίς πληγές σου
βεβαιώνομαι πώς μεγαλώνεις

Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Ήσυχά γύρω

Μιά κίτρινη πεταλούδα

ανοίγει φτερά 'πάνω στό στήθος του

Γέρνει στά χαμομήλια

ΑΡΧΙΚΗ ΣΥΛΛΑΒΗ

Δέν είναι τίποτ' ἐκεῖ
Ἔνας γκρίζος λύκος
ἀπλώνεται ὡς τόν τελευταῖο χτύπο

Ἔστερα τό φῶς τῆς ἀστραπῆς

ΟΙΚΕΤΗΣ

Γεννά τόν πατέρα ξανά·

γυιό μου διάφανο

Πίσω του μισό παράθυρο καί φύλλα λεμονιάς

Γαυγίζει τό σκυλί, τυλίγεται στά πόδια του

ΘΥΣΙΑ

Τά χείλη του σβηστά
Ὡστόσο τῶν ματιῶν του σπασμένοι καθρέφτες
μᾶς πολλαπλασιάζουν τούς ζωντανούς

ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

Ἄνανεώνει τὴ γῆ ἢ ταφή
καθὼς ἡ πληγὴ κλείνοντας ροδίζει

ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Κάνει πανιά τό κορμί σου

ἀχνίζει μικρή κιβωτός

Γλιστροῦν φωνήεντα στίς κρυφές του πτυχές

Ἡ θάλασσα ὡς τούς κήπους σου

ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ

ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΤΟΥΤΟΙ ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ
ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΕΛΑΣΓΟΥΣ
ΣΤΟΝ ΝΥΧΤΟΦΥΛΑΚΑ ΠΟΥ ΝΥΣΤΑΖΕΙ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΓΕΡΝΕΙ

Ποῦ ἀνοίγουν όλα τοῦτα;
Οἱ θυρῶνες, τὰ μάτια, οἱ φλέβες

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Γλιστράει τό καλοκαίρι
λύνει τούς κάβους, ξεκόβεται νησί
Τό τυλίγει ή σιωπή κίτρινα φύλλα

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

Τώρα που βάζω τάξη στα ποτάμια μου
όλα γύρω χαμηλώνουν

Τώρα που σβήνουν τά σπέρτα στό αίμα μου
χαράζει τό φῶς στῆς νύχτας τά δάχτυλα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΧΡΕΟΣ

Τώρα πρέπει να στο γυρίσω
τό χρυσόμαλλο δέρας
περνώντας πάλι τις συμπληγάδες

ΣΙΓΟΥΡΟ ΒΗΜΑ

Βγαίνοντας από τή μοναξιά
μεγαλώνει τό πέλμα σου

ZACHARH MAYPH

Διηγείται τό σῶμα
ὡσπου βλασταίνει μέσα του
ζωγραφίζοντας παράξενους ἰσκιους

ΠΡΕΛΟΥΔΙΟ

Σχεδόν από φως οι λέξεις
αναβλύζουν χρώματα κοπάδια ως τή θάλασσα
Μουσική τών ύδρατμών ιαματική

ΥΔΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

Γλιστρούν ποτάμια ζεστά στους λαγόνες σου
ως τό δέλτα τό ἔναστρο

Τά ναυάγια στίς λίμνες τῶν ματιῶν

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Σκόρπιες εικόνες, πρόχειρες φωνές
Δέν περιμένει τοῦτο τό τρένο
Ξενιτεύεται

ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ

Ἀποστανώσεις χαρᾶς
Κάτι χάνεται, κάτι δέ φτάνει
Ἡ λίμνη ὀλοένα βαθαίνει
Ποιός καταπλέει;

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΣ ΚΩΠΗΛΑΤΗΣ

Ἐπόχτησα ὅπλα πολλά
Καθὼς γερνῶ
σκάζουν μέσα μου καὶ μέ πληγώνουν
Τοῦ θανάτου τώρα τὰ κρατῶ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Γρηγόσιος ἀντέχεις κάποτε κάποιες πληγές
Ἄτρωτος μονάχα μία

ΤΕΤΟΙΑ ΚΟΙΤΗ ΚΟΙΤΩ

Οί φωλιές δένονται μέ χορτάρια μεταξωτά
Τί να ξέρουν άραγε τά πουλιά
καί μαλακώνουν τό μαξιλάρι;

ZYΜΩΣΗ

Τα ποιήματα πιάνονται στά υπόγεια
σαν τό καλό κρασί
Κάποτε ανεβαίνουν
στά χείλη τῆς γῆς, νά τραγουδήσει

ΚΑΠΝΙΣΤΗΣ

Περνάει τις μέρες στο νήμα
καθώς φύλλα καπνού

Στέκεται στή σιωπή νά ξεραθούν

ΑΡΤΕΣΙΑΝΑ ΑΛΜΑΤΑ

Μέ γυρίζουν πίσω
πριν από τή γέννησή μου, οι μυρωδιές
Στό χῶμα

ΧΡΟΝΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ

Σκάβεις τα περασμένα
ψάχνοντας 'κεινο πού σε κράτησε ως ἐδῶ
Δέν είναι ἴδιο τό χῶμα·
κι ἂν εἶναι, δέν εἶσαι ὁ ἴδιος ἐσύ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

Δύσκολο νά κοιτᾶς στόν καθρέφτη

Εἶναι βαθειά

Χωρᾶνε πολλά· ψέμα κανένα

ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ

Σκέψου πώς δεν μπορεί να πετάξεις
Βγάζεις άμεσα φτερά

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

Αιφνίδιες στιγμές

ήδη νεκρές

τίς περνάει στις φλέβες του

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

Γελαῶς καί γυστάζεις·
στούς ψιθύρους τῶν φύλλων
στά πρώτα νοήματα

ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΑΓΚΑΛΙΑ

Το σώμα γεμίζει κάποτε λέξεις
Κι όταν ακόμη χαθεί
φωλιάζουν στόν ἴσκιο του πουλιά

ΜΕ ΤΟΥ ΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥΣ ΨΑΛΟΓΑ

Μνημονεύεις τούς άπόντες
καί βγαίνει ο ήλιος στά δόντια τους
και γόντας τίς φωτογραφίες

Ευαγγελισμός Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτ

ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Την αγάπησα τόσο
που άνοιξε ρόδι
Έλα νά μιλήσουμε γι' αυτή κίτρινο καλοκαίρι

ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ

Έρωτας και θάνατος

Διασταυρώνονται καράβια τῆς σιωπῆς

ΠΛΑΝΗ

Σπυτούν οι φλέβες στα σφυρά
Η ραφή από μέσα
μήν τυχόν ύποπτευθείς τό αντίγραφο

Ευρωπαϊκή Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνιτ

ΚΑΘ' ΥΛΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΣ

Δέν είμαι γὰρ νησί κατοικήσιμο
καί, γιά τις θάλασσες αὐτό,
τίς πέτρώματα εὐκόλα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ναυαγός

ώστόσο ο νοῦς του στό καράβι

EIKONA RÖNTGEN

Κρατώ τη σκουριά μέσα μου
Μικρούς εποχικούς πανικούς
ρόδακες και ελάσματα τής καρδιάς μου

Θά γείρω κάποτε κλειδωμένο, πένθιμο μουσειό

Η ΣΤΕΨΗ

Κάθισε

Στή θέση του άναψε μαύρο φως

ΤΗΣ ΣΠΟΡΑΣ

Σκουριάζουμε στο φῶς
κεντρώντας μικρούς χρωματιστούς σταυρούς
πάνω στο χῶμα

ΠΑΝΩ ΣΕ ΝΑΡΚΕΣ

Απόρητα όνειρα
Θ' αντέξεις κεράκι μου;

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ

Μόνιμα, ο φασματογράφος σου
αναλύει τα σύννεφα
σε σταγόνες οδύνης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΠΡΟΣΒΑΛΕΙ Η ΜΝΗΜΗ ΟΣΟΥΣ ΤΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΥΝ

Πάνεσαι με σημειώσεις παλιές
κι αναπηδούν χειρονομίες, φωνές
Φίλοι που χάθηκαν
κι ή μνήμη τους επιστρέφει

ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Κάποτε κάνει 'κείνες τīs γοῦβες τό φῶς'
στίγματα καφετιά

Ἄμυνεται τό δέρμα στό χρόνο
ἢ εἶναι ἀπλά τό περιτύλιγμά του;

ΜΙΚΡΗ ΕΚΡΗΚΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ

Θά μου χυθεί ή ψυχή μέσα στή νύχτα
φωσφορίζοντας σιωπές και φωνούλες πού μάζευα

ΚΑΤΑΒΑΣΗ

Ἐκ τῶν καρπῶν κατεβαίνω στό σπόρο
κυλιώντας σέ διάφανους μίσχους
σέ ρίζες σκοτεινές

ΙΣΟΒΙΑ ΣΥΖΥΓΙΑ

Δέν έρχεται μέ μιᾶς
Εἶναι μαζί σου στ' ἀκίνητα μεσημέρια
στούς ἴσκιους καθώς ἡ μέρα βαθαίνει
Δῶρο τοῦ τέταρτου ἄγνωστου μάγου

ΠΛΗΣΙΑΖΟΝΤΑΣ

Γέρασε

Γυρίζει τώρα σά λύκος

πού μαθαίνει ν' αγαπάει

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Προσωρινά·

καί κατεβαίνεις σ' άγνωστους μόνιμους κήπους

ΝΕΚΥΙΑ

Ἵποχρεώνει τοὺς νεκροὺς
ν' ἀνοίγουν τό φῶς στά ἐβένινα δώματά τους·
γὰ ἐπιστρέφουν

ΚΥΚΝΕΙΟ ΦΩΣ

Τά λευκά του φτερά
λευκά κάθε νύχτα
στή νύχτα πού κάθεται 'πάνω του

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Λάμπουν χρόνια πίσω από τὰ παράθυρα

Άνάβουν κάποτε

Σπάζουν τὰ τζάμια

σβήνουν στή νύχτα μέ τή φωτιά στά μαλλιά

ΗΜΙΦΩΣ

Ἡ νύχτα σαλιώνει τ' ἀγάλματα
σ' ἓνα χνούδι μαῦρο φῶς
Τὰ καταπίνει

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΡΑΣΗ

ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΤΑΞΙΔΙΩΤΗ

Θορυβεῖ στά ἄδαια ὑπόγεια
ἀνάμεσα στά πέλματα τῶν κυπαρισσιῶν, ἀδιαφορεῖ
"Ὅσους κατεβαίνουν ἐκεῖ μέ χάδια

κτερίσματα στά μαλλιά, τούς προϋποθέτει

ΕΡΕΥΝΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΤ

ΤΟ ΦΩΣ ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ

Ο ήλιος των πραγμάτων λάμπει
εάν αυτά έχουν δύσει

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ 'ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΙΧΩΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΤΟ ΦΩΣ ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ

Ὁ ἥλιος τῶν πραγμάτων λάμπει
κι ὅταν αὐτὰ ἔχουν δύσει

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ 'ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΙΧΩΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΣΕ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

ΜΕ Η ΔΙΧΩΣ ΤΥΨΕΙΣ

Μιά καμπύλη ρηχοῦ ποταμοῦ,
δυσά δέντρα σέ στάση προσευχῆς
Δέ θά μιλήσω γιά τῶν νεκρῶν τίς πλαγιές
καί τά ὄνειρα πού κοιμίζου

Δυστυχῶς περιλήψεις μόνον κρατῶ

ΜΕ ΤΟ ΠΕΛΜΑ ΝΩΠΟ

Ήταν έδω τό πηγάδι
Θυμάμαι τά πόδια της νά σπάζουν στό νερό,
νά τα πατάει στό χῶμα
Τά ίχνη της μόνιμα στά δεκαοχτώ

Στέρεψε τό πηγάδι
έκείνη έβγαλε φτερά

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Δέ θά σέ μάθει κανένας

“Ο τι στόλισες σέ τούτη τήν ὄχθη
θα μείνει ἔτσι, γιά πάντα μισό
Εὔκολο στούς ανέμους,
στούς μύθους τῶν φίλων

Κόβεται ἡ ζωή, δέ σβήνει

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟ ΞΕΡΕΙ ΜΟΝΟΝ ΕΝΑΣ

Ύφαινει η βροχή μνήμες παλιές·

γεμίζει ποτήρια πικρά

Χορεύουν γάντια λευκά μέσα στη νύχτα

συνδαιτυμόνες άόρατοι

Ο δείπνος παραμένει μυστικός

ΕΜΦΥΛΙΑ ΝΥΧΤΑ

Του Γρηγόρη Βλάχου

Τρακίζει τά τζάμια ή σφαίρα
Παγώνουν

Ή κρεμάστρα στόν τοίχο
μέ άνοιγμένο τό στόμα
καί τά μάτια κλειστά

Στά δόντια κρεμασμένη ή μνήμη

ΤΩΝ ΚΟΙΜΩΜΕΝΩΝ

Πέφτουν καποτε οί τοίχοι
Λιγανύοντας μάτια βυθοῦ, λειχήνες καί ὄστρακα
Ξεκοιλιασμένες κρύπτες
χρώματα τῆς φθορᾶς

Σκάβεις τά σπίτια, ξεθάβεις

Μαλάζεις τήν ἱστορία
καί χύνεται τό αἷμα στά χρόνια πού θά 'ρθουν

ΣΚΑΛΩΣΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Δέν ανοίγει κανένα συρτάρι

Λύσε τούς πόθους σου στ' άσήμαντα

καθώς τ' αναρριχητικά

πού βρίσκουν τόν τόπο, τόν τρόπο καί πρασινίζουν

Καμιά λύτρωση δέν διαρκεί

ΜΟΝΟΝ Η ΦΥΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Ἐπόγεια μαθαίνει τό αἷμα μου
Τῆς υποτάσσομαι

Κάνω νησιά σέ τούτη τή θάλασσα καί πορεύομαι

Δέ θά ἔρθῃ τίποτε· ὅλα εἶναι ἔδῳ

ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ

Βυθίζονται οι λέξεις
καρφιά στην εύκολη σάρκα σου
Από της γέννας
τό πρώτο συριστικό

Κάποτε άρρωσταίνεις μέ τή σκουριά τους

ΩΣ ΤΟΝ ΚΡΥΦΟ ΣΟΥ ΒΥΘΟ

Λάμπει αυτός
μέ μέλι, μέ νήματα κόκκινα
βουβαίνει

Ένα λαμπιόνι στήν ἄκρη τοῦ νοῦ
γράφει ταινίες στόν ἄνεμο

Τυλίξου ὥστόσο στά θαλασσινά σου
Ὅποιος ταξιδεύει μόνος, ταξιδεύει μακριά

ΑΝΤΙ ΑΛΛΗΣ ΤΥΧΗΣ

Καρφώνουν τὰ σανίδια
τόν βγαζουν στό νερό, κρυφά
Φυσοῦν βραχνά πνευστά, τόν ἀποχαιρετοῦν

Νυχτώνει

Γλιστροῦν κεριά πάνω στό κῆμα

Λάμνει τό φέρετρο, βουλιάζει

σπασμένη μαρμαρυγή ὡς τό βυθό

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙ ΜΕ ΦΙΔΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ

Τό δέντρο πεσμένο
Τό τοίχος εκεί μέ τό φίδι
Τα τυλίγει ή βροχή

Σγκώνονται μέ φανάρια βραχνά
νά σφίξουν τά γυαλιά πάνω στά μνήματα
Νά κοιμηθούν

ΜΙΚΡΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ

Ξηλώνω τό πλαίσιο

Στό φθαρμένο χαρτί μέτρα και πράξεις

Έπτά δραχμές και τριανταπέντε λεπτά

Πήρα τά χέρια σου μαζί

Τό μελανί μολύβι πού σάλιωνες,

τίς σιωπές ανάμεσα στά λεπτά έξαγόμενα

στις κόλλες και στά πριονίδια

Τούτα δείχνουν νά στοιχίζουφ φθηνότερα

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΙΣΗ

Χρόνια τώρα μαζεύω τὰ σύννεφα
τους κερανοὺς πού μέσα τους κρατοῦν
Τούς βάζω παπούτσια
καί πέφτουμε στίς ἄκρες νά σπαρθοῦμε μαζί

Ίσως τό μαῦρο κουτί
καταγράψει τό ἄ και τό τι
μέ τή χαίτη στόν ἄνεμο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ πασῶν τῶν θαλασσῶν	11
Τό παιχίδι τῆς διαστολῆς	12
Μικρὴ ἐλεγεία	13
Πυρογραφία	14
Ἄντοχή τῶν ὑλικῶν	15
Τὰ χελιδόνια τῆς ἐπιστροφῆς	16
Τῶν δέντρων	17
Νυχτογραφία	18
Ἡ πτήση	19
Λιτανεία	20
Ἀπουσιολόγιο	21
Μικρὴ δοκιμὴ πάνω στὴν ἱστορία	22
Ἡλιακὲς πλῆθεις	23
Ἡ πλάτα γύδα	24
Ἐπιτομὴ συλλαβῆ	25
Οἰκέτης	26
Θυσία	27
Υπόγειος κύκλος	28
Νησί τῆς πόλης	29
Στὸ χρόνο καὶ στὸ γαλάζιο	30
Τὸ σπίτι ποὺ γέρνει	31
Φθινοπωρινὴ συμφωνία	32

Χειμωνιάτικη νύχτα	33
Χρέος	34
Σίγουρο βήμα	35
Ζάχαρη μαύρη	36
Πρελούδιο	37
Υδατογραφία	38
Ἐσωτερικό ταξίδι	39
Στό βάθος τῶν ματιῶν	40
Νυχτερινός κωπηλάτης	41
Ἀπό τά λόγια τοῦ πατέρα	42
Τέτοια κοίτη κοιτῶ	43
Ζύμωση	44
Καπνιστής	45
Ἀρτεσιανά ἄλματα	46
Χρονική αὔξηση	47
Τότε καί μόνον τῆς ἀντοχῆς	48
Τό τέχνασμα	49
Ἐσωτερική γραφή	50
Ἡ ἡλικία τῶν μικρῶν θαυμάτων	51
Σκοτεινή ἀγκαλιά	52
Με τοῦ γέλιου τους τ' ἄλογα	53
Κατά καιρούς ἐπιστρέφει	54
Στήν κόψη	55
Πλάνη	56
Καθ' ὕλην ἀρμόδιος	57
Θεμέλιος μῦθος	58
Εἰκόνα Röntgen	59
Ἡ στέψη	60
Τῆς σπορᾶς	61

Ἐπάνω σέ νάρκες	62
Τό πείραμα	63
Προσβάλλει ἡ μνήμη ὅσους τήν ἀπομακρύνουν	64
Ἀπό τίς παθήσεις τοῦ δέρματος	65
Μικρή ἐκρηκτική μηχανή	66
Κατάβαση	67
Ἰσόβια συζυγία	68
Πλησιάζοντας	69
Ἀποκάλυψη	70
Νέκυια	71
Κύκνειο φῶς	72
Τά πάθη τῶν ἄστρον	73
Ἡμίφως	74
Μυστικά τοῦ μοναχικοῦ ταξιδιώτη	75
Τό φῶς πού μένει	76
Μέ ἡ δίχως τύψεις	79
Μέ τό πέλημα νωπο	80
Εἰς μνήμην	81
Τό μυστικό τό ξέρει μόνον ἕνας	82
Ἐμφύλια νύχτα	83
Τῶν κοιμωμένων	84
Σκαλωσιές μέ τόν ἄνεμο	85
Μόνον ἡ φύση συμβουλεύει	86
Τῆς γνώσης	87
Ὡς τόν κρυφό σου βυθό	88
Ἀντί ἄλλης τύχης	89
Κοιμητήρι μέ ἀψίδα θαλασσινή	90
Μικρή μελέτη ἔπάνω στό αὐτονόητο	91
Ἐλεύθερη πτώση	92

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ
ΝΗΣΙΔΙΧΩΣ ΦΥΛΛΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ Π.
ΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΝΤΟΜΗΝΑ ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΤΟΝ Χ.&Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟ - Δ.
ΣΠΑΡΑ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟ
ΣΕΩΝ ΛΩΤΟΣ Γ. ΔΕΜΗΤΡΙΟΥ 6 ΑΘΗ
ΝΑ 106 78 ΤΗΛ. 210 17.826 ΤΟΝ ΔΕ
ΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1992 ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΕΞΩ
ΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

ISBN 960-7005-66-X

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΟΝΙΝΑΣ

Εθνική Κεντρική Βιβλιοθήκη Κόνια

55823

KON

7005-